

Madsen-Mygdal: Ja, som dette høje Ting bekendt, er hele Udvalget enigt om at tilraade Landstinget at vedtage det foreliggende Finanslovsforslag uforandret. Men ikke des mindre har et Flertal i Udvalget fundet Anledning til at fremsætte en hel Del Betæneligheder, som for øvrigt bleve omtalte og drøftede ret udførligt — forekommer det mig — allerede ved første Behandling her i Salen. Med Hensyn til disse Udtalelser, som Flertallet saaledes har fremsat i Betænkningen, skal jeg begynde med at sige, at jeg kan være enig med Flertallet i, at Bevillingerne paa de civile Ministeriers Budgetter i det hele maa erkendes for at være rigelige, og jeg kan ligeledes være enig med Flertallet i, at der paa en Finanslov for disse Budgetters Vedkommende kan være forskellige Poster, hvor der kunde ønskes Forandringer, baade i Retning af Nedsættelse og i Retning af Forhøjelse. Det er for øvrigt noget, der er selvfølgelig; en Finanslov, der indeholder Tusinder af Poster, kan selvfølgelig ikke være alle tilpas, og ikke være nogen enkelt tilpas paa hele Linien. Det er saa naturligt, at der altid maa være et eller andet Punkt, hvor man kunde ønske enten et højere Beløb eller et ringere Beløb. Det ærede Flertal har nævnt forskellige Punkter i saa Henseende, jeg kunde nævne andre, hvad der for øvrigt er overflødig at komme ind paa, men jeg skal blot for mit Vedkommende sige, at jeg kunde ønske at gaa lavere ned med Militærudgifterne, end den foreliggende Finanslov gør, og jeg kunde ønske at komme højere op med andre Bevillinger, navnlig i Landbrugets og Fiskeriets Interesse, men det er en Ting, som det er overflødig at komme ind paa. — Med Hensyn til de fremsatte Betæneligheder fra Flertallets Side, har Mindretallet taget et Forbehold i Betænkningen, idet Mindretallet ikke har fundet Anledning til i selve Betænkningen at inkludere sig paa en Polemik med Flertallet om disse Betæneligheder. Men da de en Gang ere fremsatte for det høje Ting gennem Betænkningen, anser Mindretallet det for rigtigt at gøre nogle Bemærkninger i den Anledning, endskønt jeg ikke kan se rettere, end at hele denne Diskussion her ved anden Behandling om disse Betæneligheder er efter mit Skøn saa temmelig overflødig, det er jo i Virkeligheden ikke andet end en Gentagelse af, hvad vi allerede havde fremme ved første Behandling. Der er blot den Forskel, at da man fremsatte disse Betæneligheder ved første Behandling, havde de mere aktuel Interesse, fordi der

altid var en Mulighed for, at de kunde gøre sig gældende gennem Ændringsforslag. Men da det ikke er Tilfældet, da man har undladt at stille Ændringsforslag og indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, skønner jeg egentlig ikke, hvorfor man skal gentage det samme om igen, som er fremsat sidst ved første Behandling. Men imidlertid, det ærede Flertal har jo givet Anledning, og jeg er jo nødt til at følge Sporet.

For det første nærer Flertallet Betænelighed med Hensyn til den Bevilling, der findes paa Indenrigsministeriets Budget, § 19 III. A. 1, hvor man har nedsat det Beløb, der hidtil har været tilstaaet Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri med 4,000 Kr.; altsaa fra 7,000 Kr. til 3,000 Kr., medens man samtidig under Litra m. har optaget en Bevilling paa 8,000 Kr. som Tilskud til Foredragsforeninger i Provinserne baade for næringsdrivende og Arbejdere. Den ærede Ordfører havde Betænelighed i saa Henseende. Jeg kan ikke skønne rettere, end at saaledes som Finanslovsforslaget nu er formet paa dette Punkt, er det en Fremgang, ikke en Tilbagegang, og jeg kan ikke se, at der skulde være nogen Vanskelighed ved at administrere denne Bevilling, ved i det hele at komme Foredragsforeninger i disse Retninger til Hjælp med disse 8,000 Kr. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der er en Masse af Foredragsforeninger i andre Øjemed rundt omkring i Landet, som trives meget godt uden Statstilskud, som aldrig have forlangt Statstilskud. Jeg tvivler ikke paa, at dersom der nu danner sig Foredragsforeninger baade for industri-drivende, næringsdrivende og Arbejdere paa det Grundlag, som her er anvist, ville de Penge, der her bevilges, komme til stor Nytte. Altsaa, jeg anser denne Forandring for et Fremskridt og ikke et Tilbageskridt.

Med Hensyn til Rentenedsættelserne for Kommunitetets Midler og Sorø Akademi Midler fra 4 til $3\frac{3}{4}$ pCt. er jo al Diskussion i dette Øjeblik ikke andet end en Gentagelse af, hvad vi have hørt flere Gange tidligere, Gentagelse af, hvad der er sagt af den ærede Ordfører i det andet Ting, af Konseilspræsidenten der, af, hvad der er sagt af den ærede Ordfører her, og af den højtærede Minister her, og ogsaa af, hvad jeg har sagt. Jeg skal derfor i saa Henseende være meget kort og henvise til mine Udtalelser ved første Behandling om dette Punkt. Jeg skal blot minde om, at jeg da gjorde opmærksom paa tre Punkter, først, at de paagældende Institutioner have